

1. CHARAKTERYSTYKA MIEJSCOWOŚCI, W KTÓREJ BĘDZIE REALIZOWANA OPERACJA

1.1 Położenie, przynależność administracyjna, powierzchnia, ludność

Klępiny leżą na terenie Gminy Trąbki Wielkie w powiecie gdańskim, oddalone o 20km od Gdańska. Od północy sąsiadują z Ulkowem i Żelisławkami na wschodzie, z Sobowidzem na południu i Łaguszewem na północnym zachodzie. Powierzchnia obrębu geodezyjnego Klępiny wynosi 926ha. Klępiny zamieszkują aktualnie 64 osoby.

1.2 Historia miejscowości

Pierwsza wzmianka o istnieniu tej miejscowości pochodzi z 1347 roku, gdy Wilki Mistrz Zakonu Krzyżackiego Heinrich Duseren z Arfberg nadał wieś Klimpin mieszkańcom i ich prawnym następcom. Wówczas wsią zarządzał sołtys, w której było 20 gospodarstw. Na początku XVw. wieś należała do zakonnego okręgu sobowidzkiego, wójtostwa tczewskiego i zasiedlona została przez niemieckich osadników. Była wsią pańszczyźnianą. Po pokoju toruńskim w 1466 roku, gdy Pomorze powróciło do Polski, Klępiny podobnie jak i wszystkie wsie okręgu Sobowidzkiego stały się wioską starościąnską. W 1472 Klępiny stały się zastawem na poczet pożyczki króla polskiego i przeszły na własność Huberta Rehmana z Gołębiewa Wielkiego. W 1492 roku Klępiny stały się własnością Urszuli Huberts, a w 1495 roku zastaw przejął gdańszczanin Reihold Feldstedte. W 1511 Klępiny wykupił z zastawu Ambrosius Pempowski z Baysen, starosta sobowidzki. W 1526 roku zastaw wykupił wojewoda malborski Georg z Baysen. Od tego czasu Klępiny związane były ze starostwem sobowidzkim i były wsią pańszczyźnianą, aż do czasów pruskich. W 1570 roku Klępiny liczyły 20 gospodarstw, należały do Parafii Trąbki Wielkie. W 1664 roku wraz z całym sobowidzkim starostwem król Kazimierz Jagiellończyk oddał wieś pod zastaw miastu Gdańsk. Gdy po śmierci starosty Ludwika Bistrama w 1704 sporządzono spis inwentarza. Hodowano wtedy we wsi: 18 wołów, 15 krów, 13 cieląt, 40 świń, 700 owiec, 120 gęsi, 270 kaczek, 120 indyków i 200 kur. W latach 1602 i 1653 miała miejsce epidemia dżumy, która oszczędziła mieszkańców Klępin. Trzeci raz w 1709 roku gdy dżuma spowodowała w Gdańsku śmierć 32,5 tys. osób okazała się prawdopodobnie dla Klępin tragiczna. Po pierwszym rozbiórze Polski 1772 roku Cesarz Fryderyk Wielki sprowadza ludność niemiecką na nowo zajęte tereny. Do opustoszałej wsi przybyli w 1781-1797 osiedleńcy ze Szwabii i Wittembergii. Na mocy dekretu o dziedziczeniu, przejęli gospodarstwa.

W 1785 roku wyświęcono nowy ewangelicki kościół w Sobowidzu, a koloniści z Klepin zostali do niego przyjęci. W tym czasie powstała w Klepinach pierwsza szkoła, której pierwszym nauczycielem, był Gottlieb Muhlembeck. Prace przy rozbudowie szkoły zakończone w 1874 roku. Na przełomie XIX i XXw. można zauważyć zmniejszanie się liczby mieszkańców. W 1869 roku w Klepinach było 200 ewangelików, w 1897 roku 133, w 1927 roku 132, w roku 1936 132 ewangelików, 25 katolików i jeden Żyd.

W 1930 roku w Klepinach gospodarzyło 4 obszarników : Adalbert i Heinrich Lehre, Hannemann i Ehrecke, którzy posiadali od 60-90ha, oraz 2 gospodarzy Bruno i Erich Podewils po 22ha. Każdy z obszarników miał swoich pracowników rolnych, którzy mieszkali oddzielnie w innych budynkach, było ich 12 i mieli kawałek ziemi na ziemniaki, brukiew i warzywa. Zazwyczaj posiadali jedną krowę, dwie świnie, a od obszarników otrzymywali deputat, karmę dla zwierząt oraz niewielką sumę pieniędzy. Większość rodzin robotniczych obdarzona była licznymi dziećmi, żyli więc na skraju ubóstwa.

Przełomowa data to 1930 rok; do Klepin popłynęła energia elektryczna, zmieniło to źródło napędu maszyn rolniczych z parowego na elektryczny. W tym czasie wprowadzono maszyny o napędzie elektrycznym np. młocarnia do zboża i śrutowniki. Gospodarstwa rolnicze wprowadzały instalacje doprowadzające wodę i odprowadzające ścieki . Do prac polowych wprowadzono snopowiązałkę, kopaczkę do ziemniaków, grabiarkę do siana. W uprawach rolniczych dominowało żyto, pszenica, jęczmień, owies, rzepak, buraki, ziemniaki, brukiew i kapusta, a ze zwierząt hodowlanych bydło i świnie oraz konie jako siła pociągowa.

W latach 30-tych Klepiny zamieszkiwało 157 osób. W ośmioklasowej szkole podstawowej nauka odbywała się w jednym pomieszczeniu. Uczęszczało do niej 30-40 uczniów.

Po II wojnie światowej na opuszczone gospodarstwa i domy przybywali osiedleńcy ze ściany wschodniej tj, z Kielecczyny, Rzeszowszczyzny, Białostoczczyzny oraz sąsiadujący Kaszubi.

Lata 50-te to czas obowiązkowych dostaw i spółdzielni produkcyjnych.

Z braku efektów wspólnego gospodarowania w latach 60-tych spółdzielnia się rozpadła i powrócono do pracy na własny rachunek .

Początek lat 70-tych rolnicy przyjęli z ulgą, bo zniesiono obowiązkowe dostawy. Rządy gierkowskie poprawiły szanse rozwoju gospodarstw, tanie i częściowo umarżalne kredyty umożliwiały rozbudowę budynków inwentarskich oraz zakup maszyn rolniczych.

Czy wszyscy rolnicy korzystali z nowych propozycji władzy ludowej? Otóż nie, większość była nieufna zapożyczaniu się u Państwa w obawie przed utratą swoich gospodarstw na rzecz PGR-ów. W tym czasie państwowe gospodarstwa rolne były faworyzowane przez władzę państwową i mocno konkurowały z gospodarstwami indywidualnymi.

Dekada lat 80-tych to trudny czas w rolnictwie: sprzęt rolniczy na przydziały i zapisy, reglamentowane materiały budowlane. Ci najbardziej zdeterminowani i pracowici, którzy oparli się przeciwnościom lat powojennych, dopiero po okresie „solidarnościowym” poczuli, że ich gospodarstwa są niezbywalne i na trwale wpisane jako ich własność. Rozpad PGR-ów umożliwił zakupowanie ziemi w celu powiększania gospodarstw tak, aby sprostały gospodarce rynkowej. Konkurencja rynkowa jeszcze bardziej dała znać o sobie po wstąpieniu Polski do UE. Przed rolnikami otworzyły się nowe możliwości produkcyjne i finansowe.

Zaniedbania powojennej polityki rolnej były jednak tak duże, że mimo pomocy unijnych do dzisiaj nie zniwelowały różnic między rolnictwem europejskim.

.3 Struktura miejscowości

Wieś utrzymuje charakter miejscowości rolniczej. Z 16 gospodarstw domowych, 6 stanowią gospodarstwa rolne. Do pracy dojeżdża jedenaście osób, pozostali to emeryci i dzieci szkolne. Średnia wielkość gospodarstw to ok 20ha, zajmują się one produkcją roślinno-zwierzęcą.

2. INWENTARYZACJA ZASOBÓW SŁUŻĄCYCH ODNOWIE MIEJSCOWOŚCI

2.1 Zasoby przyrodnicze

W pobliżu wsi znajdują się lasy, które obfitują w dziką zwierzynę oraz naturalne zbiorniki wodne, będące atrakcją dla amatorów wędkarstwa. Występują tam różne gatunki ptactwa wodnego, a w okresie wczesnej wiosny na polach pojawiają się duże stada żurawi.

Przez wieś przepływa rzeka Styna, którą od niedawna zasiedliły bobry.

Być może na uwagę zasługuje najwyższe wzniesienie w okolicy 121m n.p.m , które przed II wojna światową stanowiło miejsce do startu szybowców, stąd przyjęta nazwa „góra szybowcowa”.

2.2 Dziedzictwo kulturowe

Wieś nie posiada obiektów zabytkowych, choć na uwagę historyczną zasługuje dom z 1911 roku. Obok bogatego wnętrza posiadał ciekawe elementy architektoniczne, w tym drewniany ganek z barwnymi witrażami, dziś mieszka w nim rodzina Ślemp.

2.3 Obiekty i tereny

We wsi przeważa zabudowa jednorodzinna, 11 budynków, przeplatana zabudową zagrodową gospodarstw rolnych, których jest 7. Na terenie wsi nie ma takich obiektów jak skwery, parki, rynek, ścieżka rowerowa.

2.4 Infrastruktura społeczna

We wsi znajduje się świetlica wiejska wybudowana w latach 1984-87. Mieszkańcy korzystają ponadto z Gminnej Biblioteki Publicznej w Trąbkach Wielkich oraz Gminnego Ośrodka Kultury w Trąbkach Wielkich.

2.5 Infrastruktura techniczna

Wieś w całości posiada energię elektryczną oraz stałe łącza telefoniczne. W 2008 roku po licznych staraniach rozpoczęto budowę wodociągu do Klepin. Śmieci i odpady zgodnie z umowami są zbierane i wywożone przez firmę Altvater Piła. Natomiast ścieki bytowe gromadzone są w zbiornikach przydomowych.

2.6 Gospodarka i rolnictwo

We Wsi brak zakładów rzemieślniczych. Rolnictwem dochodowym zajmują się 4 gospodarstwa.

2.7 Kapitał społeczny i ludzki

Wieś zarządzana jest przez sołtysa którego wspomaga rada sołecka. Poza Radą sołecka nie działają we wsi żadne organizacje.

3. OCENA MOCNYCH I SŁABYCH STRON MIEJSCOWOŚCI

Mocne strony	Słabe strony
Ładne położenie	Brak drogi utwardzonej
zdrowy klimat	Brak kanalizacji
Piękne miejsca widokowe	Brak aktywności społecznej mieszkańców
Możliwość przeprowadzenia szlaków	

rowerowych	
Szanse rozwoju	Zagrożenia
Możliwość zabudowy mieszkalnej w obrębie wsi Rozbudowa obiektów infrastruktury technicznej (kanalizacja) i społecznej	Przy braku infrastruktury: droga, woda, kanalizacja, wieś staje się mało atrakcyjna dla ludzi szukających spokoju i wypoczynku

4. OPIS PLANOWANYCH ZADAŃ INWESTYCYJNYCH I PRZEDSIĘWZIĘĆ AKTYWIZUJĄCYCH SPOŁECZNOŚĆ LOKALNĄ W OKRESIE CO NAJMNIJ 7 LAT OD DNIA PRZYJĘCIA PLANU ODNOWY MIEJSCOWOŚCI, W KOLEJNOŚCI WYNIKAJĄCEJ Z PRZYJĘTYCH PRIORYTETÓW ROZWOJU MIEJSCOWOŚCI

Lp.	Nazwa zadania inwestycyjnego / przedsięwzięcia i opis zadania	Harmonogram realizacji	Szacunkowy koszt (bez vat)	Źródła pozyskania środków
1.	Modernizacja i wyposażenie świetlicy wiejskiej	2009	36 700,00 zł	PROW Gmina
1.a	Chodnik dojściowy do świetlicy		5 000,00 zł	Sponsor kostka brukowa 30m ²
1.b	Podłoga w świetlicy		5 400,00 zł	
1.c	Wyposażenie aneksu kuchennego		4 400, 00 zł	
1.d	Stoły i krzesła do świetlicy		2 500, 00 zł	
1.e	Zagospodarowanie terenu wokół świetlicy		5 000, 00 zł	
1.f	Ocieplenie ścian zewnętrznych		14 400,00 zł	

2.	Naprawa drogi gruntowej (utwardzenie)	2009-2010	1.000.000,00 zł	Gmina Dotacje UE
3	Estetyzacja wsi (szkolenie w zakresie ogródków i obejść przydomowych.	2009-2015	10.000,00 zł	PROW Gmina
4	Rekultywacja rzeki Styny wraz z modernizacją mostu na drodze dojazdowej do Klepin	2009-2015	1.000.000,00 zł	Gmina Zarząd Melioracji Środki UE

Sołectwo Klepin
SOLTYS
Gmina Trąbki Wielkie

Andrzej duł